

تأثیر غلظت‌های مختلف اینولین و آب پنیر بر ویژگی‌های کیفی و رئولوژیکی دوغ آلوئه و رای حاوی باکتری‌های پروبیوتیک ریزپوشانی شده

مسعود درزیانی^{1*}، فاطمه شهدادی²، رقیه عزتی¹

1-بخش صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان، صوفیان، ایران

2-گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه جیرفت، جیرفت، ایران

(تاریخ دریافت: 19/11/98 تاریخ پذیرش: 09/03/11)

چکیده

هدف این مطالعه بررسی اثر ریزپوشانی با آژینات سدیم/نشاسته مقاوم و آژینات سدیم/کیتوzan بر خواص کیفی، رئولوژیکی و زندمانی باکتری‌های پروبیوتیک بیفیاباکتریوم اتیمالیس زیرگونه لاکتیس در دوغ آلوئه‌ورا بود. میزان 10 درصد ژل آلوئه و را همراه با غلظت‌های مختلف آب پنیر (0.5 و 15 درصد) و اینولین (0/05 و 1/5 درصد) به دوغ پروبیوتیک اضافه و تأثیر آن در حفاظت از باکتری‌های پروبیوتیک و خواص کیفی مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد افزایش میزان اینولین تأثیر معنی‌داری بر pH نمونه‌های دوغ نشان نداد. افزایش درصد آب پنیر تا سطح 5 درصد تأثیر معنی‌داری بر pH نمونه‌ها نشان نداد ولی افزایش بیشتر آن باعث کاهش معنی دار pH نمونه‌ها در طول دوره نگهداری گردید. از لحاظ ویژگی‌های حسی نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1 درصد و باکتری‌های ریزپوشانی شده با آژینات سدیم/کیتوzan بیشترین امتیاز از لحاظ طعم را دریافت کردند و کمترین امتیاز مربوط به تیمار شاهد (بدون اینولین و آب پنیر) و باکتری‌های آزاد بود. نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1/5 درصد کمترین میزان جدا شدن سرم و نمونه شاهد (بدون اینولین و آب پنیر) بیشترین درصد جدا شدن سرم را در پایان دوره نگهداری نشان داد. بطور کلی نمونه‌های حاوی ریزکپسول‌ها درصد جدا شدن سرم کمتری نسبت به نمونه‌های دوغ باکتری های آزاد در طول 28 روز نگهداری داشتند. بیشترین میزان ویسکوزیته و ضربت قوام در بین تیمارهای مورد مطالعه به نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1/5 درصد اختصاص یافت. فرایند ریزپوشانی باعث افزایش ویسکوزیته ظاهری (121 cp)، شاخخص قوام (152) و مدلول افت (1741) و کاهش شاخخص رفتار جریان (0/46) نمونه‌های دوغ گردید. ریزپوشانی باکتری‌های پروبیوتیک توسط آژینات سدیم/نشاسته مقاوم و آژینات سدیم/کیتوzan و استفاده از آب پنیر و اینولین در نمونه‌های دوغ باعث افزایش زندمانی آنها در طول دوره نگهداری گردید.

کلید واژگان: دوغ سین بیوتیک، آلوئه ورا، ریزپوشانی، اینولین، آب پنیر

1- مقدمه

رهایش نشوند می‌تواند موجب حفاظت پروپیوتیک‌ها و رهایش آنها در مناطق هدف که همان روده است گردد [5].
ژل آلئه ورا، با توجه به ترکیب آن، دارای مواد مغذی است که به احتمال زیاد به ارتقاء رشد عوامل پروپیوتیک کمک می‌کند [6]. تحقیقات نشان داده که در محصولات تخمیری غنی شده با آلئه ورا زنده‌مانی باکتری‌های پروپیوتیک لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیلوپاکتریوم بیفیلوروم در طی دوره نگهداری بهبود یافته است [7].

هدف از این تحقیق تولید دوغ آلئه ورا با استفاده از گونه‌های پروپیوتیک شامل باکتری‌های آزاد و ریز پوشانی شده لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیلوپاکتریوم لاكتیس، موادی مانند اینولین و آب پنیر و برسی برخی خصوصیات کیفی و رئولوژیکی این محصولات می‌باشد.

2- مواد و روش‌ها

مواد مورد استفاده در پژوهش شامل؛ باکتری بیفیدوپاکتریوم انیمالیس زیرگونه لاكتیس(BI-01) و استارتر ماست CY340(شرکت کریستنس هانسن دانمارک)، آژینات سدیم (سیگما آمریکا)، کیتوزان (با درجه دی استیلاسیون بیش از 75 درصد با وزن مولکولی کم) (سیگما آمریکا)، نشاسته مقاوم (درجه خلوص 99/9 درصد) (مرک آلمان)، اینولین متوسط زنجیر (شرکت سنوسوس هلند)، پودر آب پنیر (پگاه ایران)، بافر فسفات (سیگما آمریکا) و ... بود.

2-1- فرایند ریزپوشانی و تولید دوغ پروپیوتیک

ریزپوشانی پروپیوتیک‌های مورد نظر به وسیله آژینات و نشاسته مقاوم و همچنین آژینات و کیتوزان (با وزن مولکولی کم، درجه استیلاسیون بیش از 75 درصد) با روش اکستروژن و با دستگاه میکروانکپسولاتور چند نازلی به صورت زیر انجام گرفت:

ابتدا 20 گرم آژینات سدیم به 200 میلی‌لیتر آب مقطر اضافه و سپس استریل شد. پس از آن محلول آژینات به مدت یک شب در یخچال قرار داده شد تا ذرات آژینات به خوبی آب جذب کنند. میزان 10 گرم سوسپانسیون باکتریابی پروپیوتیک فعال شده به آژینات اضافه و مخلوط حاصل توسط دستگاه میکرو انکپسولاتور چند نازلی به درون محلول کلرید کلسیم

امروزه مصرف کنندگان مواد غذایی به مواردی مانند طعم مطبوع، پایین بودن کالری و چربی و اثر مفید غذا بر سلامتی توجه خاصی دارند. از این رو صنایع غذایی در تلاش است محصولاتی تولید نماید که طعم و خواص بهتری داشته باشند که در این بین فرآورده‌های لبنی کم چرب و فراوری شده با پروپیوتیک‌ها از اهمیت زیادی در ارتقاء سلامت برخوردار می‌باشند [1]. در سال‌های اخیر میل به استفاده از باکتری‌های مفیدی به نام پروپیوتیک‌ها به عنوان یک رژیم کمکی در صنایع غذایی رو به رشد بوده است. پروپیوتیک‌ها در درمان و پیشگیری بیماری‌های نظری آرثی، اسهال، عدم تحمل لاكتوز، عفونت دستگاه ادراری، عفونت با هلیکو باکتر، سندروم روده تحریک پذیر، التهاب روده و التهاب مزمن سینوس‌ها مؤثر می‌باشد [2]. به منظور اثر بخشی پروپیوتیک‌ها برای انسان، تعداد میکروارگانیسم‌های زنده باید بیش از $6 \log \text{CFU/g}$ باشد تا میزان مناسب دوز روزانه $10^9 - 10^{10}$ باکتری زنده را فراهم کند. باکتری‌های پروپیوتیک به صورت مکمل‌های غذایی یا فراورده‌های دارویی عرضه می‌شوند. نتایج برخی تحقیقات نشان داده است که بهترین تأثیر زمانی است که این باکتری‌ها به فرآورده غذایی و بويژه محصولات لبنی اضافه شوند [3]. از آن جا که در فرآورده‌های لبنی تخمیری میزان رشد و ماندگاری پروپیوتیک‌ها پایین است، لذا برای افزایش زمان ماندگاری و افزایش میزان کیفیت محصول پروپیوتیکی از پیتیدها، اسیدهای آمینه و اولیگوساکاریدهای غیرقابل هضم همراه میکروارگانیسم‌های پروپیوتیکی در این محصولات استفاده می‌گردد. محصولات پروپیوتیکی همراه با پری بیوتیک-ها نقش مهمی در ایجاد تعادل میکروفلور روده دارد [4]. یکی دیگر از راههای افزایش زنده‌مانی پروپیوتیک‌ها فرایند ریزپوشانی است. ریزپوشانی پروپیوتیک‌ها می‌تواند جهت افزایش قابلیت حیات در طی فرآیند و تحويل در قسمت‌های هدف در مجاری معدی و روده‌ای به کار گرفته شود. همچنین رهایش کنترل شده نیز از دیگر مزایای ریزپوشانی است که در مورد باکتری‌های پروپیوتیک می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. به این شکل که استفاده از ترکیبات پوششی که مقاوم به شرایط معده و دستگاه گوارش باشند مانند استفاده از کربوهیدرات‌ها یا چربی‌ها که شرایط اسیدی روده را تحمل نموده و سبب

دما 5 درجه سانتی گراد نگهداری شد و در طول 30 روز نگهداری ارتفاع سوپرناتانت اندازه گیری گشت و درصد جدا شدن سرم بصورت زیر محاسبه شد [9]:

$$\text{درصد جدا شدن سرم} = \frac{100 \times \text{ارتفاع کل دوغ در بطری}}{\text{ارتفاع سوپرناتانت}}$$

2-4-2- تعیین pH

pH نمونه های دوغ با استفاده از یک pH متر دیجیتالی انجام گرفت. دستگاه pH متر با استفاده از محلول های بافر با pH 4 و pH 7 کالیبر شد.

3-4-2- اندازه گیری خواص رئولوژیکی

برای بررسی تاثیر غاظت های مختلف آلوئه ورا، اینولین، آب پنیر و فرایند ریزپوشانی بر خواص رئولوژی و بافت دوغ سین بیوتیک، آزمون های رئولوژیکی یک روز بعد از آماده سازی در دما 10 ± 0.2 درجه سانتی گراد با استفاده از دستگاه رئومتر مجهر به ژئومتری استوانه ای هم مرکز انجام شد و برای جلوگیری از تبخیر نمونه ها از درپوش استفاده شد. برای اندازه گیری تنش برشی و ویسکوزیته به صورت تابعی از سرعت برشی و تعیین نوع رفتار جریانی نمونه ها سرعت برشی هر 3 ثانیه اندازه گیری شد. از آنجا که سرعت برشی اعمال شده در حفره دهانی حدود $50S^{-1}$ است [10، 11]. ویسکوزیته ظاهری بدست آمده از منحنی بالارونده در سرعت برشی $47/6 S^{-1}$ به عنوان ویسکوزیته ظاهری نمونه ها گزارش شد. به علاوه، میزان برآش داده های بدست آمده از آزمون های عملی با مدل های ریاضی نیوتونی¹، قانون توان²، بینگهام³، هرشل بالکلی⁴ و کاسون⁵ مورد بررسی قرار گرفت سپس، مناسب ترین مدل ریاضی انتخاب و سرانجام، شاخص های رئولوژیکی برای هر یک از نمونه ها گزارش شد.

آزمون های رویش کرنش در محدوده کرنش 0/01 تا 100 درصد و فرکанс 1 هرتز به منظور تعیین محدوده خطی انجام و در نهایت کرنش ثابت 1 درصد برای آزمون های بعدی انتخاب شد. آزمون رویش فرکانس در محدوده فرکانس 100 هرتز تا 0/01 و کرنش ثابت 1 درصد (چون کرنش 1 درصد

0/1 مولار حاوی تویین 80 تزریق گردید. بعد از تشکیل دانک ها، آنها شسته شده و دو مسیر را طی کردند: در مسیر اول 15 گرم از این دانک ها به درون 100 میلی لیتر محلول 1 درصد نشاسته مقاوم وارد شده و با سرعت ملایم برای پوشش دهنی در زمان 10 دقیقه هم زده شدند. در مسیر دوم نیز 15 گرم از این دانک ها به درون 100 میلی لیتر محلول 1 درصد کیتوزان وارد شده و مانند مسیر قبل هم زده شد. دانک های پوشش داده شده با کیتوزان و نشاسته مقاوم بعد از طی مدت زمان فرایند شسته شده و در محلول پیتون استریل (0/1 گرم/100 گرم) و برای انجام آزمایشات مربوطه در دما 4 درجه سانتی گراد نگهداری گردید [5].

2-2- تولید دوغ

برای تولید دوغ شیر (1/5 درصد چربی و 11 درصد ماده خشک) کاملا هموژنیزه شده و سپس در دما 95 درجه سانتی گراد به مدت 10 دقیقه حرارت داده شد، سپس تا دما 40 درجه سانتی گراد (سرد و به آن 1 درصد استارتر ماست افزوده شده و در دما 40 درجه سانتی گراد تا رسیدن به 4/4 pH گرمانه گذاری شد. بعد از گرمانه گذاری لخته ها توسط دستگاه هموژنایزر شکسته شده و سپس 10 میلی لیتر اسوسپانسیون باکتری های پروبیوتیک (بیفیا-وباکتریوم انیمالیس زیر گونه لاکتیس) آزاد و ریزپوشانی شده، میزان 10 درصد آلوئه ورا، آب پنیر (5 و 15 درصد)، اینولین (1 و 0/5 و 1/5 درصد) و آب (نسبت 1 به 4) به آن اضافه و کاملا هم زده شد تا مخلوطی یکنواخت به دست آید [8]. آزمون های مربوطه در چهار دوره 7 روزه بر روی محصولات نهایی انجام گرفت.

3-2- تهیه ژل آلوئه ورا

پس از تهیه برگ آلوئه ورا از مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت، برگ ها شسته شدند. با یک چاقوی تیز نصف شده و لبه های دندانه دار بر بش زده شد. لایه بالایی برگ از درازا شکاف داده و ژل با دقت از برگ جدا گردید و با آب سرد کاملا شستشو داده شد. ژل ها بصورت قطعات کوچک بریده شدند.

4-2- آزمایشات

1-4-2- جدا شدن سرم
دوغ آلوئه ورا در بطری های 250 میلی لیتری ریخته شده و در

1. Newtonian
2. Power Law
3. Bingham
4. Herschel-Bulkley
5. Casson

3-2- تغییرات pH و اسیدیته در نمونه‌های

دوغ پروپیوتیک

در جدول ۱، میانگین pH نمونه‌های دوغ حاوی باکتری‌های آزاد و ریزپوشانی شده همراه با درصد های مختلف آب پنیر و اینولین از روز اول تا روز ۲۸ ام نشان داده شده است. با توجه به جدول مشاهده می‌شود که تفاوت مقدار pH بین ۷ تیمار مورد مطالعه در روز اول اختلاف معنی‌دار نداشت ($P>0/05$). نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که ریزپوشانی باکتری‌ها باعث شد تا کاهش pH در طول دوره نگهداری با شیب ملامیم تری صورت گیرد. نمونه‌های حاوی ریزکپسول‌های آژئینات سدیم/کیتوزان کاهش pH کمتری نسبت به نمونه‌های حاوی ریزکپسول‌های آژئینات سدیم/نشاسته مقاوم و نمونه‌های دوغ حاوی باکتری‌های آزاد نشان دادند. افزایش میزان اینولین تأثیر معنی‌داری بر pH نمونه‌های دوغ نشان نداد. افزایش درصد آب پنیر تا سطح ۵ درصد تأثیر معنی‌داری بر pH نمونه‌ها نشان نداد ولی افزایش بیشتر آن باعث کاهش معنی‌دار pH نمونه‌ها در طول دوره نگهداری گردید.

بر اساس نتایج بدست آمده باکتری‌های آزاد در طول نگهداری بطور معنی‌داری موجب کاهش pH نسبت به حالت کپسوله شده‌اند. بدلیل قرار گرفتن پروپیوتیک‌ها در داخل کپسول فعالیت اسیدی کمتری داشته و در نتیجه pH نمونه‌های حاوی پروپیوتیک کپسوله استفاده شده، بالاتر از فرم آزاد بود. بیفیدو/باکتریوم‌ها توسط آنزیم فروکتو-6-فسفات می‌توانند از لاکتوز اسید استیک و اسید لاکتیک تولید کنند و اسیدیته نمونه را افزایش دهند [15].

مطالعات زیادی نشان داده‌اند که ریزپوشانی باکتری‌ها جذب مواد غذایی را کند و سرعت آزاد سازی متabolیت‌ها و از جمله اسیدهای آلی را از طریق ساختار کپسول آژئینات آهسته می‌کند [17, 16].

اسیدسازی علاوه بر مرحله تخمیر، در حین نگهداری محصول نیز رخ می‌دهد که بالا بودن میزان و سرعت آزاد سازی متabolیت‌ها در این مرحله از مشکلات نگهداری این محصولات است. این فرایند بیشتر در ماست‌های معمولی رخ می‌دهد. این پدیده به فعالیت غیرقابل کنترل لاکتروبیاسیلوس بولکاریکوس در درجه حرارت یخچال و پایین مربوط می‌شود که موجب افزایش سرعت دو فاز شدن، کاهش تعداد سلول‌های زنده و تجمع اسید لاکتیک در محصول می‌شود. نتایج این مطالعه نشان داد که وجود

برای تمام نمونه‌ها به طور مشترک، به خوبی در منطقه خطی ویسکوالاستیک قرار داشت) انجام شد [12].

4-4- تعیین ویژگی‌های حسی

نمونه‌های دوغ آلوهورا یک روز بعد از تولید و روز بیست و هشتم نگهداری توسط یک گروه ۱۰ نفره از ارزیاب‌های آموزش دیده از نظر خصوصیات حسی مورد ارزیابی قرار گرفت. ویژگی‌های مورد ارزیابی شامل رنگ، طعم و مزه، بو و بافت بود. جهت ارزیابی ویژگی‌های حسی از مقیاس درج‌بندی ۵ نقطه‌ای استفاده گردید که شامل [علی] (۵ امتیاز)، رضایت‌بخش (۴ امتیاز)، قابل قبول (۳ امتیاز)، غیر قابل قبول (۲ امتیاز) و غیر قابل مصرف (۱ امتیاز) بود [13]. میانگین داده‌های روز اول و بیست و هشتم گزارش شد.

4-5- بررسی زنده‌مانی باکتری‌های پروپیوتیک در

دوغ

تعداد سلول‌های زنده مانده باکتری‌های پروپیوتیک بیفیدو/باکتریوم انیمالیس در هر یک از نمونه‌ها بالاصله پس از آماده‌سازی نمونه‌های دوغ و طی ۳۰ روز نگهداری در یخچال (هر ۱۰ روز یکبار) تعیین گردید. شمارش باکتریایی نمونه‌های حاوی باکتری‌های آزاد و ریزپوشانی شده مطابق روش شهدادی و همکاران، (1396) انجام گرفت [14].

5- روشن تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها

پس از اعمال تیمارها نتایج بدست آمده در قالب طرح کاملاً تصادفی بر پایه فاکتوریل در سطح ۵ درصد آنالیز شد. کلیه آزمایشات در سه تکرار انجام گرفت و جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS:20 استفاده شد.

3- نتایج و بحث

3-1- بازده فرایند ریزپوشانی

تعداد اولیه باکتری‌های پروپیوتیک بیفیدو/باکتریوم انیمالیس (cfu/g) قبل از فرایند ریزپوشانی $10^{12}\pm0/6\times9/9$ بود. بعد از فرایند ریزپوشانی با آژئینات سدیم/نشاسته مقاوم این میزان به $10^{11}\pm0/5\times6/8$ و بعد از ریزپوشانی با آژئینات سدیم/کیتوزان به $10^{11}\pm0/1\times3/9$ رسید. از بین رفتن باکتری‌ها در حین فرایند ریزپوشانی اندک بود که این به دلیل شرایط مالایم (دماه ۱۵-۳۰ درجه سانتی‌گراد) روش مورد استفاده می‌باشد.

باشد.

مظلومی و همکاران (1390) تاثیر افزودن اینولین بر pH و اسیدیته ماست پروبیوتیک کم چرب را مورد مطالعه قرار دادند و گزارش نمودند که که اضافه نمودن اینولین بر اسیدیته قابل تیتر و pH نمونه های ماست، اثر معنی داری نداشت [20]. Guven و همکاران (2005) گزارش کردند که افزودن اینولین تاثیر معنی داری بر مقادیر pH نمونه های ماست بدون چربی ندارد [21]. Paseephol (2008) مشاهده نمود که افزودن پودر اینولین pH اولیه و اسیدیته نمونه های ماست را تحت تاثیر قرار نداد و نشان داد که کاهش سطوح اسیدیته بیشتر مربوط به نوع باکتری های پروبیوتیک و فعالیت باکتری های آغاز گر ماست می باشد [22].

باکتری های پروبیوتیک لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدو باکتریوم انیمالیس می تواند این پدیده را کاهش دهد و اسیدسازی حین نگهداری تا حدی کنترل شود. در تحقیقات پیشین نیز اسیدسازی طی نگهداری ماست هایی که در تهیه آنها علاوه بر کشت ماست معمولی از باکتری های پروبیوتیک مثل لاكتوباسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدو باکتریوم ها استفاده شده باشد، کمتر ارزیابی شده است [18]. یکی از عوامل موثر بر فعالیت متابولیکی باکتری های ریزپوشانی شده در محصولات، اندازه لایه آژرینات است، هرچه لایه های به کار رفته در تشکیل کپسول ها بیشتر باشد روند اسیدی شدن کاهش می یابد [19]. در این مطالعه نیز استفاده از دو دیواره برای فرایند ریزپوشانی می تواند دلیلی بر کاهش اسیدیته نمونه های حاوی این دیواره ها

Table 1 variation of pH in doogh samples contained free and encapsulated probiotic bacteria

Prebiotic		Storage days				
		1	7	14	21	28
control	Free probiotic bacteria	4.3 ^a	4.12 ^{ab}	4.01 ^{ab}	3.95 ^b	3.93 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.39 ^a	4.34 ^a	4.23 ^{ab}	4.18 ^{ab}	4.1 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.6 ^a	4.4 ^a	4.36 ^a	4.35 ^a	4.21 ^{ab}
Inulin 0.5 %	Free probiotic bacteria	4.35 ^a	4.14 ^{ab}	4.02 ^{ab}	3.89 ^b	3.91 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.33 ^a	4.31 ^a	4.2 ^{ab}	4.16 ^{ab}	4.0 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.42 ^a	4.39 ^a	4.39 ^a	4.37 ^a	4.19 ^{ab}
Inulin 1 %	Free probiotic bacteria	4.34 ^a	4.15 ^{ab}	4.1 ^{ab}	3.88 ^b	3.95 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.41	4.33 ^a	4.22 ^{ab}	4.18 ^{ab}	4.12 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.4 ^a	4.4 ^a	4.37 ^a	4.37 ^a	4.31 ^{ab}
Inulin 1.5 %	Free probiotic bacteria	4.4 ^a	4.1 ^{ab}	4.13 ^{ab}	4.0 ^{bc}	3.89 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.43 ^a	4.41 ^a	4.33 ^a	4.27 ^{ab}	4.16 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.46 ^a	4.42 ^a	4.4 ^a	4.39 ^a	4.3 ^{ab}
Whey 5 %	Free probiotic bacteria	4.43 ^a	4.04 ^{ab}	3.89 ^b	3.78 ^b	3.7 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.44 ^a	4.25 ^{ab}	4.17 ^{ab}	4.17 ^{ab}	4.07 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.39 ^a	4.31 ^a	4.31 ^a	4.25 ^a	4.25 ^{ab}
Whey 10 %	Free probiotic bacteria	4.4 ^a	4.04 ^{ab}	3.71 ^b	3.7 ^b	3.64 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.37 ^a	4.15 ^{ab}	4.1 ^{ab}	4.1 ^{ab}	3.8 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.4 ^a	4.22 ^{ab}	4.15 ^{ab}	4.15 ^{ab}	4.05 ^{ab}
Whey 15 %	Free probiotic bacteria	4.44 ^a	4.0 ^b	3.61 ^c	3.6 ^b	3.55 ^{bc}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.41 ^a	4.01 ^{ab}	3.91 ^{bc}	3.7 ^c	3.71 ^c
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.34 ^a	4.19 ^{ab}	3.98 ^b	3.92 ^b	3.82 ^b

Each observation is a mean $\pm$ SD of 3 replications. In each tables means with same superscripts had no significant difference with each other ($P > 0.05$)

در پژوهش طاهریان و همکاران (1394) مشخص شد که پودر آب پنیر به لحاظ داشتن پروتئین‌های محلول در آب و قابل تجزیه توسط میکروارگانیسم های پروپیوتیک سبب کاهش pH محیط و افزایش اسیدیته شد [26].

3-3 بررسی ویژگی‌های رئولوژیکی نمونه‌های دوغ

داده‌های مربوط به پارامترهای k , n و ویسکوزیته به دست آمده از برازش مدل قانون توان بر نمودارهای جریانی نمونه‌های دوغ حاوی غلاظت‌های مختلف آب پنیر و اینولین در جدول 2 گزارش شده است. با افزایش درصد مواد مذکور، همان‌طور که انتظار می‌رفت میزان k و ویسکوزیته افزایش و میزان n کاهش یافت.

برخلاف نتایج ما محققان دیگر گزارش کردند که متابولیسم ترکیبات پلی فروکتان از جمله اینولین توسط باکتری‌های پروپیوتیک منجر به تولید اسیدهای چرب کوتاه زنجیر نظیر اسید پروپیونیک، اسید بوتیرینک، اسید لاکتیک و اسید اسیک می‌شود و در نتیجه pH محیط به مقدار زیادی کاهش پیدا می‌کند [23]. Donkor (2007) نشان داد که افزودن اینولین به ماست پروپیوتیک موجب افزایش تولید اسید لاکتیک می‌گردد [24].

افزودن آب پنیر به نمونه‌های دوغ باعث افزایش اسیدیته و کاهش نسبت به نمونه شاهد گردید. آب پنیر به دلیل داشتن سطح بالای قند لاکتوز و پروتئین‌های محلول در آب نظری آلفا لاکتوآلبومین و بتا لاکتوگلوبولین منبع بسیار مناسبی جهت فعالیت باکتری‌های لاکتیکی و پروپیوتیک محسوب می‌شود و تولید اسید نیز توسط این باکتری‌ها افزایش می‌یابد [25].

Table 2 Rheological Factors of Doogh Samples Containing Different Concentrations of Whey and Inulin

Treatments	Viscosity (cp)	Flow behavior index (n)	consistency coefficient (k)	R2
control	15 ^{1*}	0.77 ^a	37 ^{1g}	0.998
Whey 5%	18.2 ^{ef}	0.74 ^a	46 ^{ef}	0.991
Whey10%	20 ^c	0.62 ^b	50 ^c	0.992
Whey 15%	28.5 ^d	0.51 ^c	57 ^d	0.996
Inulin 0.5%	58 ^c	0.45 ^d	86 ^c	0.998
Inulin 1%	69 ^b	0.41 ^d	122 ^b	0.991
Inulin 1.5%	108 ^a	0.32 ^c	209 ^a	0.989

*In each column means with same superscripts had no significant difference with each other ($P > 0.05$)

مولکول‌های اینولین از طریق گروههای کربوکسیل پل ایجاد می‌کند، ولی از آنجایی که جهت تشکیل ژل و افزایش ویسکوزیته توسط اینولین وجود محیط اسیدی ضروری است و دوغ هم یک محیط اسیدی است، لذا ژل تشکیل شده توسط اینولین در محصول، ژل خوبی بوده و افزایش ویسکوزیته کاملاً محسوس است [27].

افزایش ویسکوزیته در اثر افزودن اینولین را می‌توان به خاصیت جاذب الرطوبه بودن اینولین و توانایی باند کردن آب نسبت داد [28]. وقتی اینولین با آب یا هر مایع دیگر مخلوط می‌شود، کریستال‌های میکرونی ذرات اینولین، شبکه ژلی سه بعدی را تشکیل می‌دهند که سبب می‌شود مقادیر زیادی آب در این شبکه بسی حرکت باقی بماند و حالت فیزیکی محلول را تثبیت کند [29].

Kip و همکاران (2006) نیز گزارش کردند که با افزایش میزان اینولین ویسکوزیته ظاهری در ماست کم چرب نسبت به نمونه

نتایج نشان داده شده در جدول 2 حاکی از این است که افزایش مقدار آب پنیر تا 5 درصد تاثیر معنی‌داری بر ویسکوزیته نمونه‌های دوغ نسبت به نمونه شاهد نداشت اما افزایش آب پنیر از 10 تا 15 درصد ویسکوزیته را بطور معنی‌داری نسبت به نمونه کنترل افزایش داد ($P < 0.05$). با افزایش مقدار اینولین ویسکوزیته نمونه‌های دوغ افزایش یافت. بطريقه بیشترین میزان ویسکوزیته در بین تیمارهای مورد مطالعه به نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1/5 درصد اختصاص یافت. افزودن آب پنیر و اینولین به نمونه‌های دوغ باعث افزایش معنی‌داری در ضریب قوام گردید ($P < 0.05$) به طوری که بالاترین ضریب قوام (209) برای نمونه حاوی 1/5 درصد اینولین بدست آمد. اینولین به علت داشتن گروههای آبدوست، میزان زیادی آب جذب کرده و بصورت یک شبکه سه بعدی در می‌آید و آب را در درون خود مهار کرده و تشکیل ژل می‌دهد. گچه کلسیم موجود در شیر بین

جدول 3 مقادیر فاکتورهای رئولوژیکی به دست آمده از برآزش مدل هرشل بالکلی بر نمودارهای جریانی نمونه های دوغ تهیه شده با باکتری های ریزپوشانی شده را نشان می دهد.

های دیگر زیادتر شد و از اینتوالین به عنوان یک قوام دهنده نام بردنده که توانایی باند شدن با پلی ساکاریدهای خارج سلولی و پروتئین ها را داراست و منجر به بافت سفت و افزایش ویسکوزیته می شود [30].

Table 3 Rheological Factors of Doogh Samples Containing Microencapsulated Probiotic Bacteria

Treatments	Viscosity(cp)	Flow behavior index (n)	consistency coefficient (k)	Yield stress	R2
Free probiotic bacteria	58 ^{c*}	0.65 ^a	86 ^c	0	0.991
Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	121.5 ^a	0.39 ^c	152 ^a	0.025	0.985
Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	92.4 ^b	0.53 ^b	112 ^b	0.01	0.994

*In each column means with same superscripts had no significant difference with each other (P >0.05)

$$\tau = \tau_0 + k(\gamma)^n \quad (2)$$

در معادله (1) و (2)، τ ، τ_0 ، k ، γ و n به ترتیب تنش برشی (pa)، سرعت تسليم (pa/s)، ضریب قوام (1/s) و شاخص رفتار جریان می باشند.

ویژگی های رئولوژیکی ناپایا: مقایسه اثر فرایند ریزپوشانی بر طیف مکانیکی به دست آمده از آزمون رویش فرکانس نشان می دهد که مدول ذخیره و مدول افت در نمونه های حاوی ریزکپسول ها بیشتر از نمونه شاهد بود. این نکته تشکیل پیوندهای با ماهیت ویسکوز و همچنین، پیوندهای با قابلیت ذخیره انرژی بین گروه های عملکر پلی ساکاریدها (پکتین به عنوان پایدار کننده، آلزینات سدیم، کیتوزان، نشاسته مقاوم) با یکدیگر و با اجزای دوغ را نشان می دهد. در همه موارد، مقادیر مدول افت بیش از مدول ذخیره بود (میزان تاثیرات افت بالاتر از یک) و به این ترتیب، کلیه نمونه ها به عنوان مایع ویسکوالاستیک معرفی می شوند.

پاسخ های رئولوژیکی بدست آمده از آزمون های نوسانی در فرکانس 1 هرتز نمونه های دوغ حاوی ریزکپسول های آلزینات سدیم / نشاسته و آلزینات سدیم / کیتوزان در جدول 4 نشان داده شده است. در هر سه نمونه دوغ مدول ویسکوز یا افت (G'') بیشتر از مدول الاستیک یا ذخیره (G') بود. نمونه های حاوی باکتری های پروبیوتیک ریزپوشانی شده با آلزینات سدیم / نشاسته دارای مدول ویسکوز بالاتری نسبت به دو نمونه دیگر بودند.

از جدول 3 مشاهده می گردد استفاده از شکل ریزپوشانی شده باکتری های پروبیوتیک موجب افزایش گرانزوی نمونه های دوغ شده است. ترکیب پلیمرهای مورد استفاده در ریزپوشانی باکتری ها نه تنها موجب افزایش قابلیت زیستی باکتری ها می شود بلکه ممکن است موجب بهبود خصوصیات ویسکوزیته دوغ نیز گردد [33]. وجود تنش تسليم و رفتار رقیق شوندگی که در سیالات ژل مانند ماست مشاهده می شود امکان نتیجه گیری مشابه در مورد دوغ را فراهم می کند. افزایش تنش تسليم و تشدید رفتار رقیق شوندگی نمونه های دوغ نشان دهنده وجود نوعی شبکه ژل مانند است و با افزایش ویسکوزیته فاز پیوسته در برابر تنش وارد شده در جریان اندازه گیری رفتار جریان مقاومت می کند.

در بررسی تغییرات تنش برشی به صورت تابعی از سرعت برشی (داده ها نشان داده نشده است)، همه نمونه ها رفتار غیرنیوتیکی نشان دادند و نیز بررسی تغییرات گرانزوی به صورت تابعی از سرعت برشی نشان داد که در همه نمونه ها گرانزوی با افزایش سرعت برشی کاهش یافت که این نوع رفتار وجه مشخصه سیالات شبیه پلاستیک است. پس در نهایت مناسب ترین مدل برای جهت پیش گویی رفتار جریانی نوشیدنی های حاوی باکتری های آزاد (ریزپوشانی نشده) مدل قانون توان (معادله 1) و برای نمونه حاوی باکتری های ریزپوشانی شده مدل هرشل - بالکلی (معادله 2) شناخته شد.

$$\tau = k(\gamma)^n \quad (1)$$

Table 4 Rheological Responses for Doogh Samples Containing Microencapsulated Probiotic Bacteria

Treatments	G' (Pa)	G'' (Pa)	G* (Pa))	Tan δ
Free probiotic bacteria	777 ^c *	1240 ^c	1384.6 ^c	1.59
Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	917 ^a	1741 ^a	1866.2 ^a	1.89
Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	844 ^b	1434 ^b	1587.4 ^b	1.7

اساس نتایج، بین تیمارهای حاوی باکتری‌های آزاد و تیمارهای حاوی باکتری‌های ریزپوشانی شده با هر دو دیواره و اینولین از نظر طعم اختلاف معنی‌داری وجود داشت و نمونه‌های حاوی باکتری‌های آزاد امتیاز کمتری در طعم دریافت کردند. دلیل آن قرار داشتن پروبیوتیک‌ها در داخل کپسول می‌باشد که فعالیت اسیدی کمتری داشته و در نتیجه امتیاز طعم دوغ‌هایی که از پروبیوتیک کپسوله استفاده شده بطور معنی‌داری بیشتر از فرم آزاد بود.

هیچ کدام از تیمارهای فرایند ریزپوشانی، نوع دیواره و نوع ماده پری بیوتیک تاثیر معنی‌داری بر بوع دوغ نشان ندادند ($P>0/05$) اما تیمارهای حاوی اینولین از لحاظ عددی امتیازات بیشتری را بخود اختصاص دادند. فرایند ریزپوشانی و گلظت‌های مختلف اینولین و آب پنیر تاثیر معنی‌داری بر رنگ نمونه‌ها نداشتند. این نشان‌دهنده مزایای آثربینات سدیم، نشاسته مقاوم و کیتوزان، اینولین و آب پنیر به عنوان ترکیبات بدون رنگ می‌باشد، که تغییری در ظاهر محصول ایجاد نمی‌کنند. این یافته‌ها با نتایج Kailasapathy (2006) مطابقت دارد [32]. از لحاظ ویژگی طعم بیشترین امتیاز عددی مربوط به نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1 درصد و باکتری‌های ریزپوشانی شده با آثربینات سدیم / کیتوزان و کمترین امتیاز مربوط به تیمار شاهد (بدون اینولین و آب پنیر) و باکتری‌های آزاد بود. ارزیابها برای نمونه شاهد بافت بسیار بد و طعم و مزه بسیار ترش گزارش کردند که می‌تواند به دلیل تاثیر اسیدیتیه بالا بر استحکام بافت نوشیدنی باشد. بطور کلی نمونه‌های حاوی آب پنیر امتیاز کمتری را از لحاظ طعم و مزه نسبت به نمونه‌های حاوی اینولین دریافت کردند.

افزایش میزان "G'' به بالاتر از G' نشان‌دهنده حضور ژل ضعیف در محیط می‌باشد که شبکه ایجاد شده و فازپروتئین را در برگرفته است.

$\tan\delta$ در حالتی که 90 و 0 باشد به ترتیب رفتار ویسکوز کامل و جامد کامل را نشان می‌دهد و در صورتی که بین این دو عدد باشد رفتار ویسکوالاستیک را نشان می‌دهد. فرکانس‌های بالا نشان‌دهنده وضعیت ماده غذایی طی تکان‌های شدیدی است که به طور مثال در هنگام حمل و نقل به ماده وارد می‌شود و پایدار ماندن مواد در این شرایط نیز اهمیت بالایی دارد. با افزایش فرکانس این پارامتر افزایش می‌یابد که علت آن را می‌توان اینگونه توضیح داد که هنگامی که فرکانس‌های پائین به ماده اعمال می‌شود، ماده زمان کافی برای بازسازی پیوندهای شکسته شده را در چرخه فرکانس دارد ولی هنگامی که فرکانس‌های بالا اعمال می‌شود ماده فرستت بازسازی پیوندهای شکسته را نداشته و هنگامی که پیوندها شکسته می‌شوند جزو ویسکوز افزایش یافته و ماده رفتار مایع ویسکوالاستیک را نشان می‌دهد [31].

3-4-3- تاثیر فرایند ریزپوشانی بر ویژگی‌های حسی نمونه‌های دوغ پروبیوتیک

خواص حسی از عوامل اساسی پذیرش بسیاری از فرآورده‌ها و کسب رضایت از مصرف آنها است. در جدول 5 تاثیر نوع تیمارها بر خواص حسی نمونه‌های دوغ آورده شده است. با توجه به نتایج ارزیابی خواص حسی دوغ های مشاهده شد که تیمارهای حاوی اینولین 1 و 1/5 درصد و آب پنیر 5 درصد بیشترین امتیاز طعم را کسب کردند و تیمار شاهد (بدون اینولین و آب پنیر) کمترین امتیاز را دریافت کرد. همچنین بر

Table 5 Sensory properties of doogh samples containing free and encapsulated probiotic bacteria

Prebiotic	Sensory properties					Overall acceptability
	Flavor	Odor	Color	Texture		
control	Free probiotic bacteria	3 ^c	5 ^a	4.9 ^a	4 ^b	4 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.3 ^b	5 ^a	5 ^a	4.4 ^b	4.5 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	3 ^c	5 ^a	5 ^a	4 ^b	4 ^b
Inulin 0.5 %	Free probiotic bacteria	4.3 ^a	5 ^a	5 ^a	4.8 ^{ab}	4.5 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.8 ^{ab}	5 ^a	5 ^a	4.4 ^b	4.8 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.7 ^{ab}	5 ^a	4.9 ^a	4.6 ^{ab}	4.8 ^{ab}
Inulin 1 %	Free probiotic bacteria	4.2 ^b	5 ^a	5 ^a	4.8 ^{ab}	4.6 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.8 ^{ab}	5 ^a	5 ^a	4.5 ^b	4.8 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	5 ^a	4.9 ^a	5 ^a	4.7 ^{ab}	4.7 ^{ab}
Inulin 1.5 %	Free probiotic bacteria	4.4 ^b	5 ^a	5 ^a	4.9 ^a	4.7 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.9 ^a	5 ^a	5 ^a	4.6 ^{ab}	4.9 ^a
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.7 ^{ab}	5 ^a	5 ^a	4.6 ^{ab}	4.8 ^{ab}
Whey 5 %	Free probiotic bacteria	4 ^b	4.9 ^a	4.9 ^a	4.4 ^b	4.3 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.6 ^{ab}	4.8 ^{ab}	5 ^a	4.2 ^b	4.6 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.6 ^{ab}	4.8 ^{ab}	4.9 ^a	4.3 ^b	4.6 ^{ab}
Whey 10%	Free probiotic bacteria	4.3 ^b	4.7 ^{ab}	5 ^a	4.6 ^{ab}	4.5 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.5 ^b	4.8 ^{ab}	4.9 ^a	4.4 ^b	4.7 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.4 ^b	4.6 ^{ab}	4.9 ^a	4.7 ^{ab}	4.8 ^{ab}
Whey 15%	Free probiotic bacteria	4.4 ^b	4.8 ^{ab}	5 ^a	4.8 ^{ab}	4.5 ^b
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	4.7 ^{ab}	5 ^a	5 ^a	4.6 ^{ab}	4.7 ^{ab}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	4.7 ^{ab}	4.9 ^a	5 ^a	4.6 ^{ab}	4.7 ^{ab}

In each column means with same superscripts had no significant difference with each other ($P > 0.05$)

بزرگتر از 1 میلی متر موج بخشن شدن بافت مواد غذایی می شود [33]. در این مطالعه نیز اندازه کپسول های حاصل از ریز پوشانی 300-500 میکرومتر بود که به میزان اندکی بافت محصول دوغ را تحت تاثیر قرار داد. کپسول های آژیناتی حاوی نشاسته مقاوم می توانند احساس دهانی شن مانند در محصول ایجاد کنند [35]. Kailasapathy (2006) گزارش کرد استفاده از کپسول های آژینات سدیم / نشاسته مقاوم ویژگی های حسی مانند رنگ، بو، طعم و مزه ماست را بطور قابل ملاحظه تحت تاثیر قرار نمی دهد اما ویژگی های بافتی (نرمی و یکنواختی) ماست را بطور معنی داری تغییر می دهد

یکی از فاکتورهای مهم در پذیرش بافت یکنواختی آن می باشد. وجود ریز کپسول ها می تواند یکنواختی بافت را تحت تاثیر قرار دهد. کوچکتر بودن کپسول ها تغییرات کمتری در بافت محصول و همچنین مانع از بروز پدیده شدن در ماده غذایی می شود [33]. در روش های متعارف ریز پوشانی نظری اکستروژن و خشک کردن پاششی ابعاد کپسول ها بزرگتر هستند، که این امر منجر به بوجود آمدن احساس دهانی و شدن در مصرف کننده می شود [۳۴، ۵]. Hansen و همکاران (2002) گزارش کردند که در صورت اضافه شدن کپسول های حاوی باکتری های پروبیوتیک به مواد غذایی، کپسول های

طول زمان نگهداری به مدت 28 روز افزایش معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). جدول 11-4 نشان می‌دهد که نمونه‌های دوغ حاوی اینولین 1/5 درصد کمترین میزان جدا شدن سرم و نمونه شاهد (بدون اینولین و آب پنیر) بیشترین درصد جدا شدن سرم را در پایان دوره نگهداری داشتند. بطور کلی نمونه‌های حاوی باکتری‌های ریزپوشانی شده درصد جداشدن سرم کمتر و پایداری بهتری نسبت به نمونه‌های دارای باکتری‌های آزاد نشان دادند. گفته شده که یون‌های سدیم در آلتینات سدیم ممکن است با یون‌های کالسیم موجود در دوغ جایگزین شده و این پدیده می‌تواند موجب ثبات بیشتر ژل ماست گردد. همچنین گزارش شده یکی از دلایل پایداری نمونه‌های حاوی ریزکپسول‌ها جذب آب توسط مواد ریزپوشانی و تورم آنها می‌باشد [32]. کیتوzan در pH کمتر از 6 بصورت پلی‌کاتیونیک می‌باشد و به سهولت با ترکیبات دارای بار منفی مثل پروتئین‌ها، پلی‌ساقاریدهای آنیونی، اسیدهای چرب و فسفولیپیدها واکنش می‌دهد، این مساله می‌تواند ساختار و بافت محصولاتی که در تولید آنها کیتوzan استفاده می‌شود را تحت تاثیر قرار دهد و باعث افزایش قوام و استحکام بافت شود. برزگر و مصباحی (1385) گزارش کردند کیتوzan می‌تواند به عنوان یک ماده قوام دهنده و تثبیت‌کننده در محصولاتی مانند سس مایونیز مورد استفاده قرار گیرد [39]. نشاسته مقاوم که در ساختار کپسول‌ها استفاده شده است از سطح دانک‌های آلتیناتی می‌تواند وارد بافت دوغ شود و متورم گردد و بوسیله جذب آب از دوفاز شدن و جدا شدن سرم جلوگیری نماید [35].

داده‌های جدول 6 نشان می‌دهد که افزودن اینولین باعث کاهش جدا شدن سرم نمونه‌های دوغ در همه دوره‌های نگهداری شد این پدیده به ظرفیت اینولین در تشکیل میکرو کریستال‌های کوچک مربوط می‌باشد؛ این میکرو کریستال‌ها باهم واکنش داده و شبکه‌های کوچکی را تشکیل می‌دهند که در نهایت متراکم شده و با تشکیل شبکه ژلی مقادیر بالایی فاز آبی را در خود محبوس می‌نمایند [40]. Guven و همکاران (2005) گزارش کردند که افزودن اینولین به نمونه‌های ماست بدون چربی باعث افزایش ظرفیت نگهداری آب و قوام محصول می‌گردد [21].

[32]. پذیرش کلی نمونه‌های حاوی اینولین بیشتر از نمونه‌های حاوی آب پنیر و نمونه شاهد بود هر چند تفاوت معنی‌داری بین نمونه‌های حاوی دو نوع ماده مورد استفاده به عنوان پری بیوتیک مشاهده نشد. پذیرش کلی نمونه شاهد کمتر از سایر نمونه‌ها بود. کوشکی (1386) نیز افزودن آب پنیر به میزان 8، 12 و 16 درصد به شیر بدون چربی برای تولید دوغ سنتی را مورد مطالعه قرار داد. نتایج آنها نشان داد که استفاده از حدود 16 درصد آب پنیر در فرمولاسیون دوغ، طعم و خواص حسی مطلوب در محصول ایجاد کرد [36]. افزودن پودر آب پنیر در نمونه‌های ماست، به علت وجود سیترات بیشتر (به عنوان پیش‌ساز دی‌استیل) همواره مقادیر دی‌استیل نمونه‌های ماست حاوی پودر آب پنیر بیشتر بوده و مقادیر بیشتر سیترات در پودر آب پنیر نسبت به شیر خشک به دلیل محلول بودن سیترات در آب و خروج آن از طریق آب پنیر در هنگام پنیر سازی می‌باشد. مقادیر دی‌استیل نمونه‌های ماست با افزایش درصد پودر آب پنیر افزایش می‌یابد. نتایج نشان می‌دهد که به کار بردن پودر آب پنیر موجب افزایش تولید استالالدیل و ویسکوزیته، کاهش سینرسیس و بهبود ویژگی‌های حسی می‌شود [37].

Staffolo و همکاران (2004) با بررسی تاثیر برخی از فیبرهای رژیمی بر خواص حسی ماست بیان کردند نمونه‌های حاوی اینولین بیشترین امتیاز مربوط به طعم را کسب کرده است. اینولین به عنوان بهبود دهنده بافت نیز عمل می‌کند زیرا با تشکیل کریستال‌های ریز ساختار ژلی را تشکیل می‌دهد که مسئول بوجود آوردن حالت خامه‌ای در بافت محصول می‌شود [38]. Guven و همکاران (2015) گزارش کردند که افزودن اینولین تا سطح 1 درصد باعث افزایش خواص حسی نسبت به شاهد و افزودن بیشتر تا سطح 3 درصد باعث کاهش ویژگی‌های حسی نمونه‌های ماست بدون چربی گردید [21].

5-3- تاثیر فرایند ریزپوشانی بر درصد جدا شدن سرم در نمونه‌های دوغ

یکی از عمده‌ترین مشکلات دوغ و دیگر نوشیدنی‌های لبنی اسیلی، دو فاز شدن آن طی نگهداری است که این مسئله از pH پایین و تاثیر آن بر رسوب کردن پروتئین‌ها ناشی می‌شود. نتایج این بررسی نشان داد که میزان جدا شدن سرم دوغ در

Table 6 Serum Separation (%) in Doogh Samples Containing Different Concentrations of Inulin and Whey

Prebiotic		Storage days				
		1	7	14	21	28
control	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	41 ^a	45.2 ^{ab}	46.5 ^{ab}	49.4 ^a
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	34 ^d	37 ^d	38.4 ^{cd}	39.2 ^{cd}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	37.6 ^{cd}	39.8 ^c	41.5 ^c	43.5 ^{bc}
Inulin 0.5 %	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	7.5 ⁱ	8.09 ⁱ	8.6 ⁱ	8.8 ⁱ
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	3.3 ^j	3.7 ⁱ	3.9 ^j	6.7 ^{ij}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	4.6 ^j	5.1 ^{ij}	5.3 ^{ij}	7.9 ⁱ
Inulin 1 %	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	6.6 ^j	7 ^j	7.3 ^{ij}	7.9 ⁱ
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	3.4 ^j	3.3 ^j	4.1 ^j	4.8 ^j
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	4.6 ^j	4.9 ^j	5.7 ^{ij}	5.7 ^{ij}
Inulin 1.5 %	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	4.1 ^j
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	2.1 ^{jkl}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	0 ⁱ	3.2 ^j
Whey 5 %	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	32.3 ^e	36.6 ^d	37.6 ^d	38.9 ^d
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	25.2 ^f	25.5 ^f	28.4 ^f	28.8 ^f
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	29.4 ^f	31.2 ^{ef}	32.6 ^e	34.6 ^e
Whey 10%	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	27.7 ⁱ	29.5 ⁱ	34.6 ^e	35.9 ^e
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	21.4 ^g	22.9 ^g	23.7 ^{fg}	28.2 ^{fg}
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	24.3 ^f	25.6 ^f	28.2 ^f	31.7 ^e
Whey 15%	Free probiotic bacteria	0 ⁱ	22.8 ^g	25.1 ^f	25.8 ^f	28.4 ^f
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	0 ⁱ	16.1 ^h	20.9 ^g	21.6 ^g	21.9 ^g
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	0 ⁱ	20.8 ^g	22.1 ^g	23.7 ^g	25.9 ^{fg}

دوره نگهداری نشان می‌دهد. بر اساس نتایج به دست آمده، بالاترین شمارش میکروبی برای همه تیمارها در روز اول (پلافلسله بعد از تخمیر و آماده‌سازی نمونه های دوغ) بود و تعداد سلول‌های زنده باکتری‌های پروبیوتیک در تمام نمونه‌ها با گذشت زمان به طور معنی‌داری کاهش یافت. در مورد نمونه‌های دوغ حاوی باکتری‌های پروبیوتیک به صورت ریزپوشانی شده، همان گونه که از جدول 7 می‌توان پی برد، تعداد باکتری‌های به دام افتاده در دانک‌ها در طول دوره انبارمانی 28 روزه در یخچال کاهش کمتری را نسبت به باکتری‌های در حالت آزاد تلقیح شده به دوغ نشان داد که تعداد آنها در دوغ حاوی باکتری‌های پروبیوتیک ریزپوشانی

افزودن آب پنیر نیز درصد جدا شدن سرم نمونه های دوغ را کاهش داد. پروتئین آب پنیر بواسطه‌ی برهmekش های هیدروفوبی با میسل های کازئین شیر و تشکیل کمپلکس کازئین-پروتئین آب پنیر مانع جداسازی سرم می گردد. Wang و همکاران (2012) نیز در تحقیقی بر میزان آب اندازی ماست، مشاهده کردند که پروتئین آب پنیر میزان آب اندازی ماست را به طور معنی‌داری کاهش داد [41].

3-6-3- تاثیر فرایند ریزپوشانی بر زنده‌مانی

باکتری‌های پروبیوتیک در نمونه های دوغ جدول 7 روند تغییرات تعداد سلول‌های زنده باکتری بیفیلوباكتریوم انیمالیس را در نمونه‌های مورد بررسی در طی

می‌دهد، پوشش کیتوزان (به عنوان ترکیب چند کاتیونی) حول کپسول‌های آژینات که بار منفی دارند، کپسول‌های پوشش‌داری ایجاد می‌کند، که باعث پایداری فیزیکی و شیمیایی بیشتر کپسول‌ها و کاهش اثر تخریبی عوامل ضد ژل و در گیر کننده یون کلسیم در ساختار می‌شود [5].

همایونی و همکاران (2008) نشان دادند که ریزپوشانی باکتری‌های پروبیوتیک لاکتوپاسیلوس کازئی و بیفیلوباکتریوم لاکتیس توسط آژینات و نشاسته مقاوم (2 درصد) میزان زنده‌مانی آنها را حدود 30 درصد در طول نگهداری در دمای 20- درجه سانتی‌گراد نسبت به نمونه‌های ریز پوشانی نشده افزایش داد [43].

با افزایش درصد اینولین در نمونه‌های دوغ زنده مانی باکتری‌های پروبیوتیک بهبود یافت. نتایج سایر محققین نیز نشان می‌دهد که اینولین در همه دوره‌های نگهداری باعث افزایش قابل قبول در رشد باکتری‌های پروبیوتیک شده است [3]. Donkor و همکاران (2006) اثر اینولین بر زنده مانی و فعالیت گونه‌های پروبیوتیک (لاکتو پاسیلوس اسیلوفیلوس ولاکتوپاسیلوس کازئی) در ماست مورد مطالعه قرار دادند. آنها به این نتیجه رسیدند که اینولین اگرچه در طول نگهداری ماست تاثیری بر افزایش ماندگاری پروبیوتیک ها نداشت اما اثر مثبت معنی دار آن بر رشد اولیه باکتریها، خود به خود سبب بقای آن در طول 28 روز نگهداری شد [24].

افزودن آب پنیر نیز باعث بهبود زنده مانی باکتری‌های پروبیوتیک نسبت به نمونه شاهد (بدون آب پنیر) گردید. تحقیقات نشان داده که استفاده از کنسانتره آب پنیر بدون املح اثرات مثبتی بر بافت و کاهش آب اندازی ماست و همچنین بهبود رشد و زنده‌مانی آغازگرها ماست بویژه باکتری‌های پروبیوتیک در مدت نگهداری دارد. پروتئین‌های آب پنیر در فرایند حرارتی اثر محافظت کننده‌گی بر میکروارگانیسم‌ها دارند. هر چه میزان پروتئین ماده غذایی بیشتر باشد مقاومت حرارتی آنها بالا می‌رود [37].

جمشیدی و همکاران (1397) مشاهده کردند که نمونه‌های ماست حاوی مقادیر بالاتر پودر آب پنیر، تعداد باکتری‌های استرپتوكوکوس ترموفیلوس و لاکتوپاسیلوس دلبروکی بیشتری نسبت به سایر نمونه‌ها نشان دادند [45].

شده با آژینات سدیم / نشاسته مقاوم از $4/1/6\pm0/1\times10^{11}$ در نمونه شاهد در انتهای انبارداری 28 روزه رسید که حدود 4 سیکل لگاریتمی کاهش در زنده‌مانی این باکتری‌ها را نشان داد. این موضوع تأییدی است بر عمل دیواره‌ها (دانک‌ها) در محافظت از باکتری‌های پروبیوتیکی، تحت شرایط و عوامل نامساعد برای رشد آنها که در محصول و یا در طی فرآیند و تولید محصول وجود دارد. با توجه جدول 7 همچنین مشاهده گردید که بقاء باکتری‌های پروبیوتیکی به دام افتاده در ریزکپسول‌های حاوی کیتوزان هم نسبت به نمونه‌های دوغ باکتری‌های پروبیوتیک آزاد، کاهش کمتری را در طول دوره 28 روزه انبارهای در یخچال نشان داد. استفاده از مخلوط آژینات سدیم / نشاسته مقاوم میزان زنده‌مانی بیشتری نسبت به آژینات سدیم / کیتوزان در طول دوره نگهداری نشان داد. این موضوع می‌تواند احتمالاً به این دلیل باشد که خود کیتوزان توانایی ضد باکتریابی دارد و این خاصیت را با وجود اینکه به عنوان دیواره دوم در فرایند ریزپوشانی استفاده شده، نشان داده است.

در همه نمونه‌های ریزپوشانی شده در پایان دوره نگهداری میزان باکتری‌های پروبیوتیک بیش از 10^7 CFU/ml ارتباط مستقیمی بین افزایش اسیدیته نمونه‌های دوغ و از دست رفتن قابلیت زیستی باکتری‌های پروبیوتیک در این مطالعه مشاهده شد. Sultana و همکاران (2000) گزارش کردند که استفاده از نشاسته مقاوم به عنوان دیوار دوم در مقایسه با استفاده از آژینات به تنها یک باعث بهبود زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک می‌شود زیرا نشاسته مقاوم به عنوان پریبیوتیک عمل می‌کند. اما افزایش نشاسته بیش از 4 درصد کارایی فرایند ریزپوشانی باکتری‌ها را بهبود نمی‌بخشد [34]. بر اساس یافته‌های Peniche (2003) سرعت همزدن، دمای زمان، درصد کیتوزان مورد استفاده برای ریزپوشانی و غیره می‌تواند خصوصیات ریزکپسول‌ها را تحت تاثیر دهد اما به هر حال اثرات بازدارندگی کیتوزان بر باکتری‌های اسید لاکتیک گزارش شده است [42].

مخلوط کردن آژینات کلسیم با نشاسته مقاوم ذرت از یک سو ساختاری منسجم و یکنواخت پدید می‌آورد و از سوی دیگر بقاء سلول‌ها را به دلیل خاصیت پریبیوتیکی آن افزایش

Table 7 Effect of Inulin and Whey on viability of free and encapsulated probiotic bacteria (*B. animalis subs lactis*) in doogh samples (cfu/ ml)

Prebiotic		Storage days				
		1	7	14	21	28
control	Free probiotic bacteria	$7.3 \pm 0.2 \times 10^{10}$	$1.2 \pm 0.4 \times 10^8$	$3.1 \pm 0.6 \times 10^6$	<10 ⁶	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$6.2 \pm 0.1 \times 10^{11}$	$3.4 \pm 0.3 \times 10^{10}$	$7.2 \pm 0.2 \times 10^9$	$1.2 \pm 0.5 \times 10^8$	$5.1 \pm 0.6 \times 10^7$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$6.1 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$5.6 \pm 0.5 \times 10^9$	$5.4 \pm 0.3 \times 10^8$	$1.3 \pm 0.4 \times 10^7$	$3.3 \pm 0.3 \times 10^6$
Inulin 0.5 %	Free probiotic bacteria	$9.3 \pm 0.5 \times 10^{10}$	$1.5 \pm 0.1 \times 10^9$	$6.3 \pm 0.6 \times 10^6$	<10 ⁶	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$6.6 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$3.1 \pm 0.3 \times 10^{11}$	$3.2 \pm 0.1 \times 10^9$	$3.5 \pm 0.2 \times 10^8$	$3.1 \pm 0.1 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$8.1 \pm 0.5 \times 10^{11}$	$8.4 \pm 0.4 \times 10^{10}$	$1.1 \pm 0.1 \times 10^9$	$6.2 \pm 0.1 \times 10^8$	$3.4 \pm 0.4 \times 10^6$
Inulin 1 %	Free probiotic bacteria	$2.3 \pm 0.2 \times 10^{10}$	$2.1 \pm 0.1 \times 10^9$	$2.4 \pm 0.3 \times 10^7$	$3.1 \pm 0.1 \times 10^6$	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$9.4 \pm 0.3 \times 10^{11}$	$7.3 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$5.2 \pm 0.2 \times 10^{10}$	$7.2 \pm 0.4 \times 10^8$	$7.5 \pm 0.2 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$6.5 \pm 0.6 \times 10^{11}$	$2.3 \pm 0.5 \times 10^{11}$	$6.2 \pm 0.5 \times 10^9$	$1.4 \pm 0.6 \times 10^8$	$4.2 \pm 0.4 \times 10^6$
Inulin 1.5 %	Free probiotic bacteria	$4.2 \pm 0.5 \times 10^{10}$	$7.2 \pm 0.3 \times 10^9$	$2.5 \pm 0.6 \times 10^7$	$3.3 \pm 0.3 \times 10^6$	$1.4 \pm 0.2 \times 10^6$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$6.1 \pm 0.1 \times 10^{11}$	$3.4 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$5.5 \pm 0.2 \times 10^{10}$	$7.5 \pm 0.5 \times 10^9$	$7.1 \pm 0.3 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$1.4 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$8.5 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$6.4 \pm 0.3 \times 10^9$	$4.1 \pm 0.4 \times 10^8$	$6.5 \pm 0.5 \times 10^6$
Whey 5 %	Free probiotic bacteria	$9.1 \pm 0.2 \times 10^{10}$	$1.4 \pm 0.5 \times 10^8$	$1.5 \pm 0.3 \times 10^7$	<10 ⁶	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$7.4 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$9.2 \pm 0.5 \times 10^{10}$	$1.2 \pm 0.3 \times 10^9$	$3.4 \pm 0.4 \times 10^8$	$3.1 \pm 0.4 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$1.4 \pm 0.5 \times 10^{11}$	$8.3 \pm 0.3 \times 10^{10}$	$1.4 \pm 0.1 \times 10^8$	$6.1 \pm 0.2 \times 10^7$	$3.3 \pm 0.3 \times 10^6$
Whey 10%	Free probiotic bacteria	$1.2 \pm 0.3 \times 10^{10}$	$4.4 \pm 0.2 \times 10^8$	$3.4 \pm 0.2 \times 10^7$	$1.1 \pm 0.1 \times 10^6$	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$2.2 \pm 0.2 \times 10^{11}$	$9.1 \pm 0.1 \times 10^{10}$	$6.5 \pm 0.5 \times 10^9$	$9.2 \pm 0.3 \times 10^8$	$7.3 \pm 0.2 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$1.3 \pm 0.4 \times 10^{11}$	$5.3 \pm 0.4 \times 10^{10}$	$6.3 \pm 0.4 \times 10^8$	$7.4 \pm 0.3 \times 10^7$	$7.1 \pm 0.4 \times 10^6$
Whey 15%	Free probiotic bacteria	$6.3 \pm 0.5 \times 10^{10}$	$9.2 \pm 0.3 \times 10^8$	$1.2 \pm 0.3 \times 10^7$	$5.4 \pm 0.3 \times 10^6$	<10 ⁶
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/resistant starch	$8.2 \pm 0.3 \times 10^{11}$	$9.3 \pm 0.1 \times 10^{10}$	$9.1 \pm 0.3 \times 10^9$	$7.5 \pm 0.5 \times 10^8$	$7.3 \pm 0.2 \times 10^8$
	Encapsulated probiotic bacteria with alginate/chitosan	$3.1 \pm 0.5 \times 10^{11}$	$6.3 \pm 0.3 \times 10^{10}$	$9.4 \pm 0.1 \times 10^8$	$3.1 \pm 0.3 \times 10^7$	$8.4 \pm 0.5 \times 10^6$

باکتری‌های پروبیوتیک آزاد، نمونه‌های حاوی ۱/۵ درصد اینولین دارای زنده‌مانی بیشتری نسبت به بقیه بودند.

۵- منابع

- [1] Oliveira, R.P.S., Florence, A.C.R., Silva, R.C., Perego, P., Converti, A. and Gioielli, L.A. 2009. Effect of different prebiotics on the fermentation kinetics, probiotic survival and fatty acids profiles in nonfat symbiotic fermented milk. International Journal of Food Microbiology, 128, 467–472.
- [2] Prado, F.C., Parada, J. L., Pandey, A. and Soccol, C. R. 2008. Trends in non-dairy probiotic beverages. Food Research International, 41(1): 111–123.
- [3] Ostlie, H. M., Treimo, J. and Narvhus, J. A. 2005. Effect of temperature on growth and metabolism of probiotic bacteria in milk. International Dairy Journal, 15(3): 989–997.
- [4] Akin, M.B. and kirmaci, Z. 2007. Effects of inulin and sugar levels on the viability of yogurt and probiotic bacteria and the physical and sensory characteristics in probiotic ice cream. Food Chemistry, 104 (4): 93 – 99.
- [5] Krasaekoopt, W., Bhandari, B. and Deeth, H.C. 2006. Survival of probiotics encapsulated in chitosan-coated alginate beads in yoghurt from UHT- and conventionally treated milk during storage. LWT food science and technology, 39: 177-183.
- [6] Ravinder, N., Varinder, K., Manoj, K. and Francesco, M. 2012. Effect of Aloe vera juice on growth and activities of Lactobacilli in-vitro. Acta Biomedica, 83: 183-188.
- [7] Parmjit, S. and Shinde, C. 2012. Effect of Storage on Syneresis, pH, Lactobacillus acidophilus Count, Bifidobacterium bifidum Count of Aloe vera Fortified Probiotic Yoghurt. Current Research in Dairy Sciences, 4(1): 17-23.
- [8] Sun-Waterhouse, D., Zhou, S. and Wadhw, J. 2013. Drinking yoghurts with berry polyphenols added before and after fermentation. Food Control, 32: 450-460.
- [9] Azarikia, F. and Abbasi, S. 2010. On the stabilization mechanism of Doogh (Iranian yoghurt drink) by gum tragacanth, Food Hydrocolloids, 24: 58-363.
- [10] Barnes, H.A. 2008. Handbook of elementary rheology. 1st ed. Translated by Abbasi, s. Tehran: Marz-e Danesh

در پژوهشی دیگر ایزدی و همکاران (1391) اثر افزودن مکمل‌های مختلف از جمله آب پنیر را بر رشد و زنده‌مانی باکتری‌های پروبیوتیک (لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم‌ها) در پودر ماست پروبیوتیک بررسی نمودند و نشان دادند که افزودن مکمل آب پنیر به شیر می‌تواند سبب رشد باکتری‌ها در ماست پروبیوتیک شده و همچنین باعث افزایش درصد زنده‌مانی باکتری‌ها، در طی خشک کردن پاششی ماست پروبیوتیک می‌گردد [46].

شهردادی و همکاران (1393) اثر جایگزینی آب پنیر در غلاظت‌های مختلف (۰.۰, ۱۰, ۲۰, ۳۰, ۴۰ و ۵۰ درصد حجمی/حجمی) با شیر بر زنده‌مانی باکتری‌های لاکتوپاسیلوس اسیدوفیلوس و بیفیدوباکتریوم اینیمالیس زیرگونه لاکتیس در نوشیدنی ماست بررسی کردند. نتایج نشان داد که افزایش غلاظت آب پنیر باعث افزایش زنده‌مانی پروبیوتیک گردید بطوری که نمونه شاهد کمترین میزان باکتری‌های پروبیوتیک و نمونه دارای ۵۰ درصد آب پنیر بیشترین میزان زنده‌مانی را در پایان دوره نگهداری نشان دادند [47].

در مطالعه دیگری نوشیدنی‌های فرایند شده با غلاظت‌های مختلف آب پنیر (۰.۰, ۲۵, ۵۰, ۶۵ و ۸۰) پتانسیل خوبی به عنوان یک ماتریکس غذایی برای پروبیوتیک‌ها نشان دادند، هر چند مقدار آب پنیر مغاید برای کشت‌های میکروبی و بویژه باکتری‌های پروبیوتیک محدود بود [18].

۴- نتیجه گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که افزودن باکتری‌های ریزپوشانی شده، اینولین و آب پنیر باعث افزایش پایداری نمونه‌های دوغ آلوئه ورا شد. در بررسی ویژگی‌های حسی مشاهده شد که هیچ کدام از تیمارهای فرایند ریزپوشانی، نوع دیواره و نوع انسانس تاثیر معنی‌داری بر رنگ و بوی نمونه‌ها دوغ نشان ندادند. پذیرش کلی نمونه‌های حاوی اینولین بیشتر از نمونه‌های حاوی آب پنیر و نمونه شاهد بود هر چند تفاوت معنی‌داری بین نمونه‌های حاوی دو نوع ماده مورد استفاده به عنوان پری بیوتیک مشاهده نشد. در نمونه‌های دوغ حاوی باکتری‌های پروبیوتیک به صورت ریزپوشانی شده، تعداد باکتری‌های به دام افتاده در دانک‌ها در طول دوره انبار مانی ۲۸ روزه در یخچال کاهش کمتری را نسبت به باکتری‌های در حالت آزاد تلقیح شده به دوغ نشان داد. از بین دوغ‌های حاوی

- on the microbial and physicochemical properties of probiotic low fat yogurt. *Journal of Veterinary Research, Shiraz University*, 35 (2): 105-93.
- [21] Guven, M., yasar, K., Bkaraca, B., and Hayaloglu, A. A. 2005. The effect of inulin as fat replacer on the quality of set type low-fat yogurt manufacture. *International journal of dairy Technology*, 58(3): 180 – 184
- [22] Paseephob, T. 2008. Characterisation of prebiotic compounds from plant sources and food industry wastes. Ph.D. thesis, School of Applied Sciences Science, Engineering and Technology Portfolio, RMIT University pp.1-21.
- [23] Li, D., Kim, M., Zhengyu, J., and Zhou, J. 2008. Prebiotic effectiveness of inulin extracted from edible burdock. *Anaerobe*, 14: 29–34.
- [24] Donkor, O.N., Henriksson, A., Vasiljevic, T., and Shah, N. P. 2006. Effect of acidification on the activity of probiotics in yoghurt during cold storage. *International Dairy Journal*. 16: 1181–1189
- [25] Marafon, A.N., Sumi, A., Alcântara, M.A., Tamime, A., and Oliveira, M.N. 2011. Optimization of the rheological properties of probiotic yoghurts supplemented with milk proteins. *LWT - Food Science and Technology*, 44: 511-519
- [26] Taherian, A., Sadeghi Mahounak, A.R., Mirzaei, H., Alami, M. and Sadeghi, A.R. 2015. Effect of whey powder on the growth of *Lactobacillus acidophilus* in reconstituted acidophilus milk. *Journal of Innovative Food Technologies*, 3(2): 43-57.
- [27] Lucey, J.A., Tamehana, M., Singh, H. and Munro, P.A. 1999. Stability of model acid milk beverage: Effect of pectin concentration, storage temperature and milk heat treatment. *Journal of Texture Studies*, 30(3): 305-318.
- [28] El-Nagar, G., Clowes, G., Tudorica, C. M., Kuri, V., and Brennan, C. S. 2002. Rheological quality and stability of yog-ice cream with added inulin. *International Journal of Dairy Technology*, 55: 89-93.
- [29] Roberfroid, M. 2005. Inulin-Type Fructans Functional Food Ingredients. CRC press, 367p.
- [30] Kip, P., meyer, D., and jellema, R. H. 2006. Publications. [In persian]
- [11] Bourne, M.C. 2008. Food texture and viscosity: concept and measurement. 2nd ed. Translated by Abbasi, S. Tehran: Marz-e Danesh Publications.
- [12] Mezger, T. G. 2006. The rheology handbook for users of rotational and oscillatory rheometers. 2nd ed. Hannover: Vincentz Network.
- [13] Koksoy, A. and Kilic, M. 2004. Use of hydrocolloids in textural stabilization of a yoghurt drink, ayran. *Food Hydrocolloids*, 18(4): 593-600.
- [14] Shahdadi, F., Mirzaei, H., Kashani Nejad, M. and Khomeiri, M. 2018. Study of various concentrations of resistant starch and chitosan on microstructure, rheological properties and viability of encapsulated probiotic bacteria in drinking yoghurt. *Journal of Food Processing and Preservation*, 9 (2): 69-84.
- [15] Zomorodi, S., Khosrowshahi, A.A., Razavi Rohani, S.M. and Miraghaei, S. 2011. Survival of *Lactobacillus casei*, *Lactobacillus plantarum* and *Bifidobacterium bifidum* in free and microencapsulated forms on Iranian white cheese produced by ultrafiltration. *International Journal of Dairy Technology*, 64:84-91.
- [16] Rivera-Espinoza, Y. and Gallardo-Navarro, Y. 2010. Non-dairy probiotic products. *Food Microbiology*, 27(1): 1-11.
- [17] Aragon-Alegro, L.C., Alarcon Alegro, J.H. Roberta Cardarelli, H., Chih Chiu, M. and Isay Saad, S.M. 2007. Potentially probiotic and symbiotic chocolate mousse. *LWT-Food Science and Technology*, 40(4): 669-675.
- [18] Castro, W. F., Cruz, A. G., Bisinotto, M. S., Guerreiro, L. M. R., Faria, J. A. F., Bolini, H. M. A., Cunha, R. L., and Deliza, R. 2013. Development of probiotic dairy beverages: Rheological properties and application of mathematical models in sensory evaluation, *Journal of Dairy Science*. 96:16–25
- [19] Anal, A.K. and Singh, H. 2007. Recent advances in microencapsulation of probiotics for industrial applications and targeted delivery. *Food Science and Technology*, 18: 240-251.
- [20] Mazloumi, M., Shekarforoush, S., Ebrahimnejad, H. and Sajedian Fard, S. 2013. The effect of inulin supplementation

- [40] Tarrega, A., Torres, J. D., and Costell, E. 2011. Influence of the chain – length distribution of inulin on the rheology and microstructure of prebiotic dairy desserts. *Journal of Food Engineering.* 104: 356 – 363.
- [41] Wang, W., Bao, Y., Hendricks, G. M. and Guo, M. 2012. Consistency, microstructure and probiotic survivability of goats' milk yoghurt using polymerized whey protein as a co-thickening agent. *International Dairy Journal,* 24: 113-119.
- [42] Peniche, C., Arguelles-Monal, H. and Acosta, N. 2003. Chitosan: an attractive biocompatible polymer for microencapsulation. *Macromolecular Bioscience,* 3:511-520.
- [43] Homayouni, A., Azizi, M.R., Ehsani, M.S., Yarmand, S.H. and Razavi, M. 2008. Effect of microencapsulation and resistant starch on the probiotic survival and sensory properties of synbiotic ice cream. *Food Chemistry,* 111: 50-55.
- [44] Roller, M., Pietro- Femia, A., Caderni, G., Rechkemmer, G., And Weizel, B. 2004. Intestinal immunity of rats with colon cancer is modulated oligofructose - enriched inuline combined with lactobacillus rhamnosus and bifidobacterium lactis. *Gr J. Nutr,* 92: 931 - 938
- [45] Jamshidi, L., Moshtaghi, H. and Abbasvali, M. 2018. Evaluation of whey powder on starter cultures activity, physico-chemical and sensory properties of yoghurt. *Food Science and Technology,* 78(15): 91- 101.
- [46] Izadi, M., Eskandari, M.H., Niakousari, M., Shekarforoush, Sh., Hanifpour, M.A. and Izadi, Z. 2014. Investigating the effect of ingredients supplementation on survival rate of bacteria in probiotic yogurt powder *Food Science and Technology*, 11 (42) :107-116
- 47- Shahdadi, F., Saeedi, N., Shahdadi, S., Shahdadi, H. and Amirfazli, V. 2015. Evaluation of the replacement of different levels of whey with milk on the sensory characteristics and viability of probiotic bacteria in drinking youghurt. First National Conference on Agriculture, Environment and Food Security, Jiroft University.
- inulins improve sensoric and textural properties of low – fat yoghurts. *International dairy journal,* 16(3): 1098 – 1103
- [31] Everett, D.W. and McLeod, R.E. 2005. Interactions of polysaccharide stabilizers with casein aggregates in stirred skim-milk yoghurt. *International Dairy Journal,* 15(11): 1175-1185.
- [32] Kailasapathy, K. 2006. Survival of free and encapsulated probiotic bacteria and their effect on the sensory properties of yoghurt. *LWT Food Science and Technology,* 39: 1221-1227.
- [33] Hansen, L.T., Allan-Wojtas, P.M., Jin, Y.L. and Paulson, A.T. 2002. Survival of Ca-alginate microencapsulated *Bifidobacterium* spp. in milk and simulated gastrointestinal conditions. *Food Microbiology,* 19(1): 35- 45.
- [34] Sultana, K., Godward, G., Reynolds, N., Arumugaswamy, R., Peiris, P. and Kailasapathy, K. 2000. Encapsulation of probiotic bacteria with alginate–starch and evaluation of survival in simulated gastrointestinal conditions and in yoghurt. *International Journal of Food Microbiology,* 62(1-2): 47-55
- [35] Smidsrod, O. and Skjak-Braek, G. 1990. Alginate as immobilisation matrix for cells. *Trends in Biotechnology,* 8(3): 71-78.
- [36] Koushki, M.S. 2005. Optimization of Traditional Industrial Doogh Production Using Maximum Whey. *Iranian Journal of Food Science and Technology,* 2 (4): 19-29.
- [37] Madureira, A.N., Carvalho Soares, J., Estevez Pintado, M., Gomes, A.P., Freitas, A.C. and Malcata, F. 2008. Sweet whey cheese matrices inoculated with the probiotic strain *Lactobacillus paracasei*. *Dairy Science and Technology,* 88(6): 649-665.
- [38] Staffolo, M.D., Bertola, N., Martino, M., and Bevilacqua, Y.A. 2004. Influence of dietary fiber addition on sensory and rheological properties of yogurt. *International Dairy Journal.* 14: 263-268.
- [39] Barzegar, H. and Mesbahi, Gh. 2006. Comparison of chitosan produced from shrimp shell as a thickener in mayonnaise with commercial chitosan and carboxymethyl cellulose. 16th Iranian Congress of Food Science and Technology, University of Agriculture and Natural Resources, Gorgan Iran, 23 and 24 Farvardin.

Effect of Different Concentrations of Inulin and Whey on the Qualitative and Rheological Properties of Aloe vera Doogh Containing Microencapsulated probiotic bacteria

Dezyani, M. ^{1*}, Shahdadi, F. ², Ezzati, R. ¹

1. Faculty of food sciences department, Sofian branch, Islamic Azad University, Sofian, Iran

2. Faculty of Food science department, University of Jiroft, Jiroft, Iran.

Received: 2020/02/08 Accepted: 2020/05/31

The aim of this study was to investigate the effect of microencapsulation of probiotic bacteria with sodium alginate/resistant starch and sodium alginate/chitosan by extrusion method on qualitative and rheological properties and viability of *bifidobacterium animalis* subs *lactis* in Aloe vera doogh. 10% of aloe vera gel with different concentrations of whey (5, 10 and 15%) and inulin (0.5, 1 and 1.5%) added to probiotic doogh and their effect on the protection of Probiotic bacteria and qualitative properties were evaluated. The results showed that increasing the level of inulin had no significant effect on pH. Increasing the percentage of whey up to 5% had no significant effect on the pH, but increasing more than 5% significantly decreased the pH of the doogh samples during storage period. In terms of sensory properties samples containing 1% inulin and microencapsulated bacteria with sodium alginate/chitosan had highest scores in flavour while lowest score was observed in control treatment (without inulin and whey) and free bacteria. Doogh samples containing 1.5% inulin had the lowest serum separation and the control sample (without inulin and whey) showed the highest serum separation at the end of storage period. In general, samples containing microcapsules had a lower serum separation than samples containing free bacteria. The highest viscosity and consistency coefficients were observed in the doogh samples containing 1.5% inulin. The microencapsulation process increased the apparent viscosity, consistency index and loss modulus and decreased the flow behavior index of the doogh samples. Microencapsulation of probiotic bacteria by sodium alginate / resistant starch and chitosan and use of whey and inulin in doogh samples increased their viability during storage period.

Keywords: Probiotic Doogh, Aloe Vera, Microencapsulation, Inulin, Whey.

---

* Corresponding Author E-Mail Address: dezyani2002@yahoo.com